

[Helge Madsen.]

ikke er tilfredse med retsforbundets position. Forholdet er dog det, at vi er godt tilfredse med det ærede medlem hr. Poul Møllers utilfredshed med os; og på foranledning af det ærede medlem hr. Erik Eriksens bemærkninger om, at den højt-ærede statsminister skulle tale om valg, vil jeg dog spørge det ærede medlem hr. Erik Eriksen, der jo har nær tilknytning til bladet Vestkysten, om ikke der i dette blad har været offentliggjort en gallupundersøgelse, som, så vidt jeg har hørt, spæede både socialdemokratiet og retsforbundet en fremgang, medens den forudsagde venstre og de konservative en tilbagegang. På den baggrund kan det godt være, man kunne spare sig de øvrige betragtninger om, hvad valgtruslen kunne bevirke.

Det har ikke været noget let år for retsforbundets folketingsmænd. Vi har oven i købet fået flere nye medlemmer ind, og arbejdet herinde har nu igen kostet retsforbundet en af dets trofaste medarbejdere. Men vi har givet os hen i arbejdet og søgt i udvalgene at præge lovgivningen så stærkt, som vore argumenters styrke har kunnet bære.

En af de allerførste dage, da regerings-samarbejdet blev forberedt, blev der udtalt, at hvis ikke den regering, som vi nu var ved at danne, i løbet af et år fik renten ned, måtte vi hellere lade være med at danne den, en sådan nedsættelse var en af forudsætningerne for dannelsen. Derfor er det med tilfredshed, at vi har set rentesænkningen komme, selv om diskontosænkningen synes os for beskeden endnu. Vi peger i denne forbindelse på bankernes regnskaber for 1957. I Finanstidende for den 17. maj læste jeg en opgørelse over bankregnskaberne — i hvert fald for de største banker — der indledte med at fastslå, at 1957 var et godt år for bankerne, og der blev så redegjort for, at på trods af de stedfundne kapitaludvidelser var der tale om væsentlige stigninger i nettooverskuddet. Ja, der taltes om rekordagtige overskud. Disse blev opgjort for storbankerne med over 20 mill. kr.s aktiekapital til 10,94 pct. af egenkapitalen i 1957 og til 10,35 pct. af egenkapitalen for mindre banker med fra 5 mill. til 20 mill. kr.s aktiekapital.

Der kunne jo nok på denne baggrund

være mening i yderligere nedsættelse af udlånsrenten til gavn for erhvervslivet, men allerede den stedfundne nedgang i den effektive rente på over 1 pct. har betydet en lettelse, og obligationskursernes stigning betyder til nu en halvering af kurstabet på obligationerne for låntagerne, eller sagt på anden måde: hvert point opad betyder 100 kr. mere til låntageren ved et lån på 10 000 kr. Ja, siger man så — det har vi også hørt i dag — men rentefaldet er ikke regeringens skyld. Jeg kan hævde, at det var regeringens hensigt at gøre, hvad der var muligt for at fremkalde et rentefald, og jeg er i hvert fald sikker på, at regeringen havde fået skylden, hvis det ikke var lykkedes.

Den øgede opsparing, de øgede lagre ved udgangen af 1957 og den meget kraftige valutafremgang er også lyspunkter, men jeg tilslutter mig ganske det ærede medlem hr. A. C. Normanns betragtninger over, at disse ikke bør overvurderes; der er grund til fortsat at passe på.

Af begivenhederne i årets løb vil jeg endvidere gerne dvæle ved, at arbejdsfreden, arbejdsroen, er blevet sikret 3 år frem i tiden. Selv om ofrene for at nå dette var store, tror jeg, at det var prisen værd.

Vi har gennemført loven om grundstigningsskyld, og jeg venter, at den yderligere vil bremse spekulationen i jordværdistigningerne her i landet. Den har sikkert allerede virket på denne måde. Jeg har fået oplysninger om konkrete tilfælde, hvori den netop har virket. Når man så vil forhæve, at obligationskursernes stigning også er resultatet af en vis spekulation i denne stigning, så tør jeg ikke benægte det, men jeg vil pege på, at den øgede spekulationsinteresse for obligationer måske også har sin rod i, at spekulationen nu er ved at blive drevet bort fra jordværdierne. Der er også folk, der peger på, at når inflationen herhjemme er bremset i langt højere grad end andre steder, hænger det måske sammen med, at jordværdierne her i landet bremses af afgifterne, og at denne inflationskilde således standses. Men disse virkninger af den ufuldkomne — det må vi erkende den var — af den ufuldkomne grundstigningsskyldlov vil blive endnu kraftigere, når regeringen når frem til forslaget om grundskyld.